

РЕШЕНИЕ

№ 18

гр. София, 04.01.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Даниела Гунева

Ева Пелова

при участието на секретаря Милена Чунчева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **7883** по описа за **2021** година докладвано от съдия Даниела Гунева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма],[ЕИК] срещу Решение от 25.05.2020 г. по НАХД № 13647 на СРС, 121 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 23- 003316 от 01.09.2020 г., издадено от Директора на Дирекция Инспекция по труда - Софийска област, с което на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 КТ, на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лв., за нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ вр. чл. 3, ал. 1 от Наредба №5/29.12.2002г, като санкцията е намалена до предвидения в закона минимум от 1 500 /хиляда и петстотин/ лева.

В касационната жалба са изложени доводи за неправилност на обжалвания съдебен акт, като постановен в противоречие с материалния и процесуалния закон. Твърди се, че СРС неправилно е тълкувал фактите, поради което е достигнал до погрешни правни и фактически изводи. Счита се, че така определеното наказание се явява несправедливо. Претендира се малозначителност на нарушението по смисъла на чл. 9 ал.2 от НК. Иска се от съда да отмени обжалваното решение и процесното

наказателно постановление.

Ответната страна в касационното производство, се представлява от юрк. И., който оспорва касационната жалба. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурорът счита, че касационната жалба е неоснователна.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е НЕОСНОВАТЕЛНА.

В атакуваното решение въззивният съд правилно и въз основа на събраните доказателства е установил фактическата обстановка, като е приел, че на 23.06.2020 г. на дружеството [фирма] била извършена проверка по спазване на трудовото законодателство в обект на контрол „Еднофамилни жилищни сгради“. Установено било, че дружеството в качеството на работодател не е спазил 7-дневния срок за уведомяване на ТД на НАП С. за прекратяване на трудовото правоотношение с С. В. К.-Б.. Обсъдени са от съда представените от жалбоподателя допълнителни документи-заповед за поправка на очевидна фактическа грешка на заповед № 518/15.06.2020г. и възраженията в тази връзка, които настоящата инстанция намира за правилни и съответни на останалите доказателства по делото. Доколкото никое доказателство по делото не следва да се обсъжда самоцелно, а в светлината на цялата доказателствена маса, то въззивния съд правилно е преценил недостоверността на представената заповед. Констатациите били квалифицирани като нарушение на чл. 62, ал. 3 от КТ. За констатираното нарушение бил съставен АУАН, въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

За да постанови решението си, СРС е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора.

Районният съд е приел, че при издаването на НП и АУАН са съобразени нормите на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, не са допуснати нарушения на процесуалните правила, нарушението е доказано, но е изменил НП, защото е преценил, че при определяне размера на наказанието АНО не е съобразил в пълнота критериите за индивидуализация на санкцията предвидени в чл. 27 от ЗАНН.

Обжалваното решение е правилно и постановено в съответствие с материалния закон. Нормата на чл. 62, ал. 3 КТ въвежда императивно задължение за работодателя по трудовото правоотношение в тридневен срок от сключването или изменението на трудовия договор и в седемдневен срок от неговото прекратяване работодателят или упълномощено от него лице е длъжен да изпрати уведомление за това до съответната териториална дирекция на Националната агенция за приходите. Националната агенция за приходите предоставя в реално време на оправомощени лица от дирекции "Инспекция по труда" електронен достъп до регистъра на трудовите договори и при поискване в срок три работни дни изпраща копие от съответното заверено

уведомление. Отговорността на работодателя в пълна степен може да бъде ангажирана за неизпълнение на задължението му по чл. 62, ал. 3 КТ. В този смисъл доводите на районния съд са правилни, обосновани, задълбочени и изведени при напълно изяснена фактическа обстановка, водеща до доказаност на извършеното нарушение по чл. 62, ал. 3 КТ .

Неоснователен е касационният довод за допуснати нарушения при издаване на АУАН и НП. И двата акта съдържат по изискуемия от закона начин описание на нарушението, което е извършено, както и обстоятелствата, при които е осъществено. Така направеното описание на установеното нарушение съответства на законовото изискване за пълнота, което включва посочване на елементите на състава, които са нарушени, както и на обстоятелствата, при които тези елементи са осъществени. Не е налице нарушаване на формата при издаването на актовете, съществува и пълно съответствие при описанието на фактическата обстановка в АУАН и в НП.

Въззивният съд правилно е намалил санкцията до предвидения в закона минимум - 1 500 лв., преценявайки, че при определяне размера на наказанието АНО не е съобразил в пълнота критериите за индивидуализация на санкцията предвидени в чл. 27 от ЗАНН.

Касационната инстанция споделя правните съображения, изложени в обжалваното решение, което се явява законосъобразно и в тази връзка констатира, че касационните възражения са неоснователни.

При служебна проверка не се установиха наведените от касатора пороци на обжалвания съдебен акт, поради което той следва да бъде оставен в сила.

С оглед изхода на спора и във връзка с разпоредбата чл. 63, ал. 3-5 от ЗАНН /ДВ, бр. 94 т 29.11.2019 г. /, искането на ответната страна за присъждане на юрисконсултско възнаграждение е основателно и следва да се уважи в размер на 80 лева съгласно чл. 78, ал. 8 от ГПК, приложим съгласно чл. 144 от АПК във вр. чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ /обн., ДВ, бр. 5 от 17.01.06 г. /.

По гореизложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл първо и второ АПК, вр. С чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София- град, 18 касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 25.05.2020 г. по НАХД № 13647 на СРС, 121 състав, с което е изменено Наказателно постановление № 23- 003316 от 01.09.2020 г., издадено от Директора на Дирекция Инспекция по труда - Софийска област.

ОСЪЖДА [фирма] ,[ЕИК] да заплати на Дирекция Инспекция по труда - Софийска област разноски по делото в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението е окончателно..

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1